

2001. Parafrazându-l pe Hegel, un poet trebuie să se dizolve, ca particular, în universalul poeziei sale.

2002. Zăpada este dorul fulgilor de zăpadă.

2003. A filosofa înseamnă a conștientiza că nu ești singur, deci că ai nevoie de explicații, nu de simpla înțelegere.

2004. Prostia nu este un factor explicativ, ci doar unul justificativ.

2005. Armele de distrugere în masă ne-au scutit de responsabilitatea alegerii celui pe care-l vom ucide.

2006. Eminescu este mai mult decât un simplu mit fondator (cum este, de pildă, Iisus Hristos), el este un izvor de românism.

2007. Sintagma „om politic“ nu este doar ambiguă, este și periculoasă: profesionalizarea funcției politice este o eroare mortală, „omul politic“ nu trebuie să meargă la serviciu, el trebuie să meargă în misiune, el nu este un funcționar, ci un misionar.

2008. Confuzia dintre libertate și libertăți se vădește atunci când pui întrebarea: care dintre libertăți îmi conferă libertatea?

2009. A fi simplu înseamnă a economisi: cuvinte, haine, gesturi.

2010. Semnul cel mai peremptoriu al îndepărtării noastre de natură este următorul: înlocuirea individului cu persoana.

2011. Unii se autointitulează filosofi pentru simplul fapt că au cunoștințe de filosofie (cel mai adesea, doar de istoria filosofiei, nu de teoria filosofiei). Este ca și cum cineva s-ar considera pictor doar pentru că are pensule și culori la îndemână.

2012. Ți acord dreptul moral de a scrie epigrame despre alții doar după ce ai scris o sută de epigrame despre tine.

2013. Una dintre expresiile din natură ale demnității mi se pare a fi flacăra. Ți păstrează semeția chiar și în ultimele pâlări înainte de a se stinge definitiv.

2014. Ceva e în neregulă cu credința: mie mi se pare că, pentru a avea credință, trebuie să crezi, avant la lettre, în credință!

2015. Cineva căruia îi cunoști bine interesul devine cu totul predictibil. Atât timp cât rămâne rațional.

2016. Dacă inteligența artificială se va autonomiza în raport cu omul, înseamnă că undeva, în programele noastre, am strecurat, involuntar, o instrucțiune pentru această autonomizare. Din păcate, acest accident nu este imposibil.

2017. O lucrare literară care se termină măreț este plictisitoare. Una care se termină umil este descurajantă. Ea trebuie să se termine ambiguu.

2018. Minciuna care protejează destinatarul este la fel de imorală ca minciuna care protejează emitentul, pentru că, în ambele cazuri, nu știm ce înseamnă pentru unul protecția celuilalt.

2019. Există un adversar redutabil al moralului: consecinționismul. Chiar și agerul Kant le-a încurcat atunci când a asociat imperativul său categoric cu maxima sa de comportament.

2020. Cel mai mare necunoscut? Tu însuși.

2021. Ca să duci cunoașterea cu un pas mai departe, ai nevoie de o memorie bună. Ca s-o duci cu doi pași mai departe, ai nevoie de o memorie proastă.

2022. Cred că orice aptitudine este o dexteritate, adică este dobândită. În acest sens, talentul, el însuși, nu este o aptitudine, ci numai o indicație privind direcția în care este profitabil să se exerseze.

2023. Într-un fel, cei trei mari imanentiști ai religiozității (Tolstoi, Jung, Eliade) au avut dreptate: fiecare avem Dumnezeuul nostru privat. Și, desigur, asta este de ajuns.

2024. Scânteia este sămânța focului.

2025. Progresul cultural se vedește în modul cel mai concret atunci când stau într-o coadă de așteptare. Acum 10 000 de ani, namila din spatele meu și-ar fi adjudecat de mult toată mâncarea.

2026. Teologii teodicești l-au transformat pe Dumnezeu într-un fel de experimentator cinic. Prin asta, însă, au încălcat definiția lui Anselm privind-l pe Dumnezeu, deoarece avem, printre oameni, experimenterii mult mai cinici.

2027. Învăță să uiți și învățătura ta va spori.

2028. Când un conducător nu se înconjoară de experți, el vrea să stăpânească, nu să conducă.

2029. Prin pozitivism mergi îmbrăcat, cu hainele în ordine și individualizat – în metafizică trebuie să te scalzi, gol și depersonalizat.

2030. Mulțimea nu poate fi decât fie lingușitoare, fie intolerantă. În ambele cazuri, e nesinceră.

2031. Alegerea modelelor sociale este un atribut al democrației. Elaborarea lor, nu.

2032. A te bucura înseamnă a uita.

2033. În științele naturii, definiția este un efect (rezultat), în cele sociale este o cauză.

2034. Ce bine că soarele nu are liber-arbitru! Ne-am putea trezi că, într-o dimineață, nu mai răsare.

2035. Supraviețuirea are multe feluri de a se manifesta. Unul dintre ele este moartea.

2036. De neînțeles nu este apariția, în lume, a intelectului (la urma urmei, reușim, deja, să-l aproximăm prin inteligența artificială), ci apariția emoției.

2037. Între pozitivism și metafizică subzistă același raport ca între cognitiv și poezie.

2038. E foarte interesant faptul că natura nu a reușit prin calitate, ci prin cantitate.

2039. Ca să fii un bun general trebuie să știi șah, ca să fii un bun politician trebuie să știi actorie.

2040. Judecătorul nu poate stabili vinovății, ci doar încălcări ale normei. Vinovăția este un decret personal autoadresat.

2041. A distinge înseamnă a distruge ceva.

2042. Dacă o acțiune ți se pare zadarnică, înseamnă că ai renunțat deja.

2043. Atașamentul este fie o obișnuință, fie o neputință.

2044. Iluminarea intelectuală este un răsărit de soare interior.

2045. O iminență nu o aștepți, o suporti.

2046. Subconștientul este meșterul. Conștientul este un funcționar care consemnează (deseori cu erori) munca meșterului.

2047. Ca să nu-l ucidă pe *a fi*, *a avea* trebuie să aibă întotdeauna un caracter potențial.

2048. Ce e curios la mințile noastre este că putem înțelege ceea ce există (particularul) doar prin intermediul a ceea ce nu există (generalul).

2049. Plecarea e reversibilă, îndepărtarea nu.

2050. Ca să fii inteligent nu ai nevoie de înțelepciune, ca să fii înțelept ai nevoie de inteligență.

2051. O lucrare literară bună este aceea care-ți dă trăiri, nu idei.

2052. O ecuație este un dispozitiv de alegere. Nedemocratică.

2053. Opțiunea este o autoabandonare într-un locus existențial.

2054. *Veni, vidi, mansi* – iubirea.

2055. Ubicuitatea este forma supremă a absenței.

2056. Sinceritatea e o formă de abandon, ca abandonul în brațele mamei sau în grija lui Dumnezeu.

2057. Știința justifică prin explicație, credința explică prin justificare.

2058. Teamă are o formă de manifestare benignă: lenea.

2059. Succesul este un reziduu al tentativelor.

2060. Notorietatea este o oglindă cu defecte de fabricație.

2061. Toleranța de pe poziții de superioritate este o intoleranță refulată.

2062. Copilul se miră fiindcă nu știe, adultul se miră fiindcă știe.

2063. Când biserica devine lucrativă, credința devine un plan de afaceri.

2064. Fulgii de zăpadă sunt picături de apă sub acoperire.

2065. Pe tine însuși nu te poți părăsi, dar de tine însuși te poți îndepărta.

2066. Îmbrățișarea este un amestec inextricabil de luare în stăpânire și de oferire necondiționată.

2067. Nemurirea înseamnă uciderea nu a morții, ci a vieții.

2068. Poate că Dumnezeu a murit (Nietzsche), dar nu a fost, încă, înmormântat.

2069. Tenacitatea trăiește în prezența alternativelor, perseverența – în absența lor.

2070. Curajul nu este negarea fricii, ci a lașității.

2071. A dărui e o formă de a nu fi singur.

2072. Minciuna înflorește doar sub cenzura conștientului.